

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Hvad skal vi gjøre, at vi kan arve det evige Liv? Aftensangsprædiken paa Femte Søndag efter Paaske

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 20. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1813_209-txt-shoot-idm496.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

O, give dog Gud, at Menneskene vilde betænke det ret, betænke alvorlig, at kun den 21som elsker sin Gud, vorder salig, og da for Guds Aasyn prøve sig selv, om de elskede Ham, da skulde de vel komme til at forfærdes, komme til at fornemme hvad Trang vi have til Frelseren Jesus, hvor forlorne vi vare, hvis ei Han havde givet sit Kiød for vort Liv (Joh. 6). O, prøver det dog, kun een Dag til Ende, at have Gud og Hans Lov bestandig for Øine ved Alt hvad I tænke og attraa, tale og gjøre, at komme ihu, at den Alvidende seer det, at spørge alvorlig, om det er Hans Villie, om Han med Behag kan betragte de Tanker og Lyster, de Ord og Idrætter; o da skal I snarligen lære, at Alle saa have vi syndet og synde, og fattes den Roes, som vi skulde have i Gud, snart skulde I da fornemme om I elske den Gud, som forbyder, fordømmer de kiæreste Lyster, som enten maa nægte sig selv, eller forbande hver den, som ikke bliver i alle de Ting som ere skrevne i Loven, saa at han gjør dem; ja snarlig skulle I lære, at vi af Naturen hade den strænge, uforanderlige Lov, hade den, selv naar vi udvortes følge dens Bud, hade vor Gud i Hans Lov, hade Ham som forbander, fordømmer sin Lovs Overtræder. Naar vi da faae den sørgelige 22Indsigt i Hjertets Forvendthed og Kraftløshed til det Gode, kan vi da trøstes ved Ordet: gjør det, saa skal du leve! maae vi ikke da enten forfærdes og tye til den Naadestol Gud har opreist for Troen i den Retfærdiges Blod, eller forhærde vort Hjerte, bespøtte den Gud som os skabte, kalde Ham en Tyran, uretfærdig og grim stampe mod Braadden, eller, som mange nu have for Skik, lave os selv en Afgud, som vi kan elske, som vil fornægte sig selv for at gjøre en Synder salig i sin Gierning? Jo visselig, ville vi ikke aldeles bortskyde Tanken om Gud og vor evige Skiebne, indtil den endelig nøder sig paa os, indtil det heder: tag nu dit Bret og gjør Regnskab; da maa vi vælge imellem at trodse vor Gud eller og ydmyge os for Ham. Men er da det Første det Bedste fordi det vælges af Verden? kan vi kanske i den oplyste Tid prøve Størke med Gud og true os ind i Hans Rige, eller annamme vi Kiærlighed til Ham, naar vi forsvare vort Had og undskylde Synd? O, I Elskelige, nei, det er jo dog saa, at have vi mindste Ærbødighed for Gud, mindste Bekymring for Sjælen, ville vi ei være Djævle, da maa vi i Støvet ydmyge os for Ham, vor Lov23giver, Konge og Dommer, villig bekiende, at Brøden er vores, at Gud er retfærdig, ja at Han er Kiærlighed selv, enddog Han fordømmer; thi det er klart at Himmel og Jord kan forgaae, men ikke en Tøddel af Loven bortfalde, at Gud fordømmer os kun, fordi vi elske Ham ikke, fordi al Salighed er i Hans Kiærlighed, fordi Han ei kan saliggjøre en Skabning som elsker Ham ikke. Visselig maa vi forfærdes, men det er jo godt, om ellers Guds Aand sagde Sandhed; thi saa staaer der skrevet (Esa. 66) til den Elendige vil Jeg see ned, til den, som haver en sønderbrudt Aand og som forfærdes for mine Ord. Ei som de Trættende, ei som de Trodsende, nei men sukkende, dybt nedbøiede spørge vi da, som for dum Jesu Disciple: hvo kan da blive salig? Giøre vi dette, da vel os! thi da svarer Jesus endnu, som Han svarede for dum: for Mennesker er det umulig, men for Gud ere alle Ting mulige (Matth. 19); da er det Han kalder saa venlig: kommer til Mig alle I som arbeide og ere besværede, jeg vil vederkvæge eder, hos mig skal I finde Hvile for eders Sjæle; thi saa elskede Gud Verden, at Han gav sin eenbaarne Søn, paa det at hver den 24som troer paa Ham, skal ikke fortabes, men have det evige Liv (Matth. 11 og Joh. 3).